

χημα, ἤχησις.

Звацѣю, ешн. παρτ. -цѣхъ. καὶ πλέον οὐ. ἤχῳ, ἀλαλάζω (κυρίως ἐπὶ μεταλλικοῦ ἤχου). Зкѣмбѣлѣхъ звацѣю. κύμβαλον ἀλαλάζον.

Здѣнїе, їа. οὐδ. κτίσμα, πλάσμα, δημιουργημα. = создѣнїе. 2) οἰκοδομή, οἰκοδόμημα, οἰκοδόμησις (κοιν. κτίριον).

Здѣтель, а. ἀρσ. κτίστης, οἰκοδόμος, δομήτωρ, τέκτων.

Здрѣвїе, їа. οὐδ. ὑγεία, εὐρωστία, εὐεξία, ῥῶσις.

Здрѣвствѣю, ешн. -ствѣвахъ. ὑγιαίνω, ἔρρωμαι, εὐεκτέω -ῶ, εὐρωστέω -ῶ.

Здрѣвїй, аа, ое. ἐπιθ. ὑγιής, εὐρωστος, ὑγιαίνων.

Здѣ. ἐπὶ ρ. (ἐπὶ στάσ.) ὧδε, αὐτοῦ, ἐνταῦθα, ἐνθάδε, δεῦρο, (σπαν. καὶ ἐπὶ κινήσ.)

Зѣ здѣ = зѣю. Здо здѣ. ἕως ὧδε. 2) προητ. πτωσίς τοῦ здо, δῶμα. Зна здѣ, ἐπὶ δώματος (ψαλμ. 101.)

Здѣшїй, аа, ее. ἐπιθ. ὁ ἐνθάδε (ποιηт. ἐνθάδιος).

Зевѣхъ (καὶ зѣнхъ ἢ зѣвхъ), а. ἀρσ. (ἐλλ.) ὁ Ζεὺς. = дій.

Зеленѣюса, ешнса. ρ. μεσ. θάλλω, χλοάζω, πρασίζω. Зпрїснѣу зеленѣюса = прїснозеленѣюса.

Земледѣланїе, їа. οὐδ. γεωργία.

Земледѣлатель, а. ἀρσ. = земледѣлецъ.

Земледѣлецъ, аца. ἀρσ. γεωργός.

Земледѣлство, а. οὐδ. γεωργιον, γεωργημα. 2) γεωργία, γεωργική.

Земленїй, аа, ое. ἐπιθ. γεώδης, γεηρός.

Землѣ, ѣ. θηλ. γῆ, γαῖα, χθών.

2) = пергѣ. 3) ἔδαφος, δάπεδον, γήπεδον. 4) χώρα, ἐπικράτεια, μέρος γῆς, τόπος. καὶ τ. τ. 5) κτῆμα, ἀγρός, ἀμπελών. καὶ τ. τ. (κοιν. ὑποστατικά).

Землороднїй, аа, ое. ἐπιθ. γηγενής.

Земнїй, аа, ое. ἐπιθ. ὁ τῆς γῆς. ἐπίγειος, γήϊνος. 2) = земленїй.

Зѣмскїй, аа, ое. ἐπιθ. = земнїй 1. σημασ.

Зерцѣло, а. οὐδ. ἔσοπτρον, κάτοπτρον.